

TARBIJAVAIIDLUSTE KOMISJONI OTSUS

Asja number 19-1/24-01837
Otsuse kuupäev 04.04.2024
Komisjoni koosseis Mihkel Kivisalu

Tarbija
Kaupleja ON24 Aktsiaselts (10998873)

Tarbija nõue Tarbija soovib lepingust taganeda.

Resolutsioon:

1. Jätta Tarbija avaldus rahuldamata.

Kui vaidlevad pooled ei nõustu komisjoni otsusega, on neil õigus pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Asjaolud:

Tarbija tellis 27.12.2023. a kaupleja e-poest on24.ee tooteid, teiste hulgas pesukastiga voodi 180x200 cm ja tasus nende eest samal päeval kokku 1720,58 eurot. Tarbija on kõik tooted kätte saanud.

Tarbija sai toote kätte 05.01.2024. a ja on esitanud 20.01.2024. a kauplejale pretensiooni seoses voodil ilmnenud defektiga (madratsit hoidva resti liistu purunemine).

Kaupleja vastuse järgselt on tarbija märkinud, et peab teenuse kättesaaduks 06.01.2024. a, kui mööblimonteerijad selle kokku panid ja tarbija sai hakata toodet kasutama. Esimese pöördumise kauplejale tegi tarbija 07.01.2024. a seoses madratsil ilmnenud defektiga (väike auk; Madratsil olnud defekti lahendamisel on pooled kokku leppinud hinna alandamises. Kaupleja on pakkunud ja tarbija on vastu võtnud kompensatsiooni summas 60 eurot.). Tarbija soovib rakendada 14 päevast taganemisõigust.

Kaupleja seisukoht:

Kaupleja märgib oma vastuses, et klient pöördus kaupleja poole 20.01.2024 antud murega, et voodiraami 1 detail on katki läinud.

25.01.2024 küsis kaupleja kliendilt täpsustust.

01.02.2024 pakkus kaupleja kliendile, et 6. veebruar saabub uus detail ja kokkupanija saaks juba 7. veebruar tulla ning selle ära vahetada. Samuti on pakutud kliendile ooteaja eest kompensatsiooni

35 eurot.

Kliendile kaupleja pakkumine ei sobinud ja soovis toote vahetust või tagastust.

Kaupleja leiab, et on pakkunud kliendile täislahenduse ehk uus detail + vahetus + kompensatsioon mõistliku aja jooksul.

Komisjoni põhjendus:

Komisjon võtab tarbijakaitseaduse § 48 lg 6 kohaselt vaidluse lahendamisel aluseks tarbija avalduse ja olemasoleva teabe.

Tarbija esitas kaupleja vastu nõude lepingust taganemiseks. Komisjon, tutvunud tarbija avaldusega ning sellele lisatud materjaliga, leidis, et tarbija avaldus ei kuulu rahuldamisele.

Poolte vaheline leping vastab tarbijalemüügi tunnustele VÕS § 208 lg 4 tähenduses ning kuna leping sõlmiti sidevahendi abil, vastab see ka VÕS §-s 52 kirjeldatud lepingule. Tarbija võib sidevahendi abil sõlmitud lepingust taganeda põhjust avaldamata 14 päeva jooksul (VÕS § 56 lg 1), kusjuures vastav tähtaeg hakkab üldjuhul kulgema päevast, mil tarbija või tema poolt nimetatud kolmas isik on saanud asja füüsiliselt enda valdusse (§ 56 lg 1¹). Käesoleval juhul 14 päevane taganemistähtaeg ei kohaldu, kuivõrd taganemisavaldus ei ole tehtud 14 päevase tähtaja jooksul.

Müügilepingu alusel ostjale üleantava asja puhul on müüja vastutuse esmaseks eelduseks asja mittevastavus lepingutingimustele (VÕS § 217 lg 1-2). Et tarbijal oleks õigus tugineda asja lepingutingimustele mittevastavusele, on tarbijal kohustus kauplejat puudustest teavitada (RKO 2-14-37663/54). Asjas kogutud materjalidest nähtub, et tarbija teavitas kauplejat puudustest.

Pooled vaidlevad sisuliselt asjaolu, üle, et kas tarbijal on õigus lepingust taganeda või kauplejal on õigus asi parandada.

Esitatud tõenditest nähtub, et leping on poolte vahel sõlmitud, kokkulepitud ostuhind on tarbija poolt kauplejale tasutud. Müügilepingut reguleerivate normide kohaselt on müüja põhikohustuseks asja üleandmine ja ostjal omandi tekkimise võimaldamine (VÕS § 208 ja § 209). VÕS § 76 lg 1 järgi tuleb kohustus täita vastavalt lepingule; lg 3 kohaselt loetakse kohustus täidetuks, kui see on täidetud täitmise vastuvõtmiseks õigustatud isikule õigel ajal, õiges kohas ja õigel viisil. Vaidlust ei ole asjaolu üle, et toode on purunenud – madratsit hoidva resti liistu purunemine.

VÕS § 116 lg-s 1 toodud lepingust taganemise üldnormi kohaselt on taganemise õigustatud juhul, kui teine lepingupool on lepingulist kohustust oluliselt rikkunud.

Lepingust taganemine kohustuse täitmiseks täiendavat tähtaega andmata ei ole lubatud, kui kohustust rikkunud lepingupool kannaks teise lepingupoolle lepingust taganemise korral kohustuse täitmiseks või täitmise ettevalmistamiseks tehtud kulutustega võrreldes ebamõistlikult suurt kahju (VÕS § 116 lg 4 p 1). Siiski võib ostja lepingust taganeda täiendavat tähtaega andmata ning seda kahel juhul: kui müüja rikkus kohustust, mille täpne järgimine oli lepingust tulenevalt ostja huvi püsimise eelduseks lepingu täitmise vastu või kui müüja teatab, et ta oma kohustust ei täida (VÕS

§ 116 lg 4 p 2).

Sama sätestab ka VÕS § 223 lg 1 p 1, mis sätestab, et Ostjal on õigus müügilepingust taganeda, kui müüja ei ole asja parandamist või asendamist lõpule viinud, või kui see on asjakohane, ei ole teinud seda vastavalt käesoleva seaduse § 222 lõike 3 esimesele ja neljandale lausele ning lõike 4 teisele lausele.

Nendeks olulise lepingurikkumise komplementaarseteks alusteks tuleb lugeda VÕS § 223 järgi juhtusid kui asja parandamine või asendamine ei ole võimalik või ebaõnnestub või kui müüja keeldub õigustamatult asja parandamast või asendamast või ei tee seda mõistliku aja jooksul pärast talle lepingutingimustele mittevastavusest teatamist (lg 1).

Antud juhul on tegemist aga pigem väiksema defektiga, mida saab kiirelt parandada. Samuti on kaupleja igati pakkunud mõistliku aja jooksul asja parandamist (7 päeva pärast) ning täiendavalt ka kompensatsiooni. Seega käesoleval juhul ei esine eeldusi lepingust koheselt taganemiseks.

Täiendavalt on analoogne olukord toodud ka Euroopa Parlamendi ja Nõukogu määruses Euroopa ühise müügiõiguse kohta (CESL). Nimelt CESL art 111 sätestab selgelt, et tarbijast ostja on see, kelle ees seisab valik, kas lasta asi parandada või asendada, küll aga tuleb valikuõiguse tegemisel järgida CESL art-s 110 (3) nimetatud tingimusi. Samas tähendab tarbija jaoks müüja poolt mittevastavuse parandamine kauba parandamise või asendamise teel seda, et CESL art 111 (2) kohaselt on tarbijal õigus kasutada muid õiguskaitsevahendeid ainult juhul, kui müüja ei ole kaupa parandanud või asendanud mõistliku aja jooksul, mis ei ületa 30 päeva. Seega n-ö mõistlik aeg on 30 päeva, mida kaupleja ei rikkunud. Kaupleja pakkus parandamist 7 päeva jooksul.

CISG-s sätestatud taganemisõiguse põhilised reeglid tulenevad CISG art-st 49. Sarnaselt VÕS-le võimaldab ka CISG lepingust taganeda ainult juhul, kui müüja poolne lepingu rikkumine on oluline. Juhul, kui asi või kaup on juba ostjani toimetatud, siis peaks just lepingust taganemine tähendama ostja jaoks ultima ratio't, mis aitab siis, kui teised õiguskaitsevahendid (lepingu täitmisenõue, kahju hüvitamine ja hinna alandamine) ei andnud tulemust.

TKS § 60 lg 2 järgi kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Mihkel Kivisalu

/allkirjastatud digitaalselt/